

Összejöveteleink és gyülekezeti programjaink:

Minden Vasárnap délelőtt 9,45 órakor Istentisztelet.

Minden Csütörtökön este 17,30 órakor Bibliaóra.

**Az Istentisztelet ideje alatt külön foglalkozás a
gyermekkel!**

Folyamatosan imádkozunk:

Makovei Jánosné, Flórika

Tripon Mihályné, Marika

Weisz Lászlóné, Marika

(Kétegyháza)

Pap Jánosné, Mancika

(Sarkad)

Nyári István és kedves

felesége, Ilonka (Kiszombor)

HÁLAADÓ NAPRA HÍVUNK!

Gyülekezetünk minden
tagja hivatalos 2010.

november 21-én,

Vasárnap egész napra
a Méhkeréki Gyülekezet
hálaadónapjára.

Igét hirdet: Makovei János
Kétegyházán ezen a na-
pon alkalmunk nem lesz.

Kilenc dolog, amiért rendszeresen imádkozunk!

1. A Közösség vezetőiért, és az Országos Presbitérium minden tagjáért.
2. A Gyülekezetünk lelkipásztoraért, **Fábián Tamás** testvérért és családjáért.
3. A gyülekezetünk vezetőségéért és szolgálattelvéiért .
4. A gyülekezetünkhöz tartozó családokért, fiataljainkért és gyermekeinkért.
5. A Torontói (Kanada) „Első Szeretet” Magyar Pünkösdi Gyülekezetért, lelkipásztoraért, **Németi Zsolt**ért, kedves feleségéért **Izabell**ért és kisgyerekeikért, **Sámuel**ért.
6. A Soltvadkerti Pünkösdi gyülekezetért, és **Pazdernyik Pál** testvérért, akit a gyülekezet lelkipásztorává választott.
7. A börtönmisszióért, **Hajnal László** testvérért és minden segítőjéért.
8. Gyülekezetünk dicsőítő szolgálatának várva-várt mielőbbi helyreállításáért.
9. **Gulyás István** testvérünk teljes felépüléséért.

Az élet nagy kérdése – a halál!

„*Monda néki Jézus: Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz én bennem, ha meghal is, él; És aki csak él és hisz én bennem, soha meg nem hal. Hiszed-e ezt?*” (János 11, 25-26)

Az embereket élénken foglalkoztatja a „szép halál” gondolata. Szám-
talan elképzelésük van erről. Ilyen pedig nincs, mert Isten eleve „élet-
re teremtette” az embert, aki azonban Isten szavával szemben en-
gedve a szem kívánságának, hagyta magát halálba dönteni. A fent
idézett ige alapján mertem azt írni, hogy „szép halál” nincs. Az Úr Jé-
zus világosan kijelenti, hogy: „...*aki csak él és hisz én bennem, soha
meg nem hal!*” Pál apostol pedig így tudósít: „...*ezt mondjuk néktek
az Úr szavával, hogy mi, akik élünk, akik megmaradunk az Úr eljövete-
létéig, éppen nem előzzük meg azokat, akik elaludtak.*” (1Thessalonika
4, 15.) Tudnunk kell, hogy az az ember, aki Krisztusban új teremtés-
ként hal meg, az csak elalszik. Ez a kifejezés a hitetlen és a hívő em-
ber halála közötti minőségi különbséget jelzi. Az egészséges lelkületű
embernek eszébe sem jut félni az elalvástól. Így van ez a halállal is,
az Istennel igazán megbékélt életű ember esetében. Nem fél, mert
nincs mitől félnie, hiszen az örökélet gyönyörűsége vár rá. A megtért,
újjaszületett és az Úr Jézust hűségesen követő ember számára már
itt ebben az életben hittel megragadott valóság mindaz, amiről Pál
apostol beszél: „...*Isten gyermekei vagyunk. Ha pedig gyermekek,
örökösök is; örökösei Istennek, örökösársai pedig Krisztusnak; ha
ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg.
Mert azt tartom, hogy a miket most szenvedünk, nem hasonlíthatók
ahhoz a dicsőséghez, mely nekünk megjelentetik.*” (Róma 8, 16-18.)

A jelentős földi örökségért is szívesen és örömmel elmegy az ember,
akár a világ végére is. Akkor miért félne a haláltól az, aki ezen az úton
öröksége elnyerése felé halad? A mennyei örökség semmilyen mó-
don nem hasonlítható a földihez, hiszen „... *amint meg van írva: Ami-
ket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg se gon-
dolt, amiket Isten készített az őt szeretőknek.*” (1Korintus 2, 9.)

A halállal kapcsolatos gondolatainkon és érzéseinken mindig lemér-
hetjük Istennel való kapcsolatunk rendezettségét. Érdemes erre oda-
figyelnünk és addig nem nyugodni, míg igazán teljessé nem válik a Vele
való megbékélésünk, és nyugodtan nézünk — ha úgy kell —, halá-
lunk elé, vagy örömmel gondolunk az Úr Jézus eljövetelére és készen
várva Őt, mi is örömmel mondjuk: „...*bizony jöve! Uram Jézus!*” (Jele-
nések 22, 20.)